

b o c z n y

t o r 4 1 1

c u d z e s n y

Julian Tuwim

Erratum

Do mego życia wkradł się błąd ponury:

Stąd ciemne miejsca i tekstu zawilość.

Proszę poprawić:

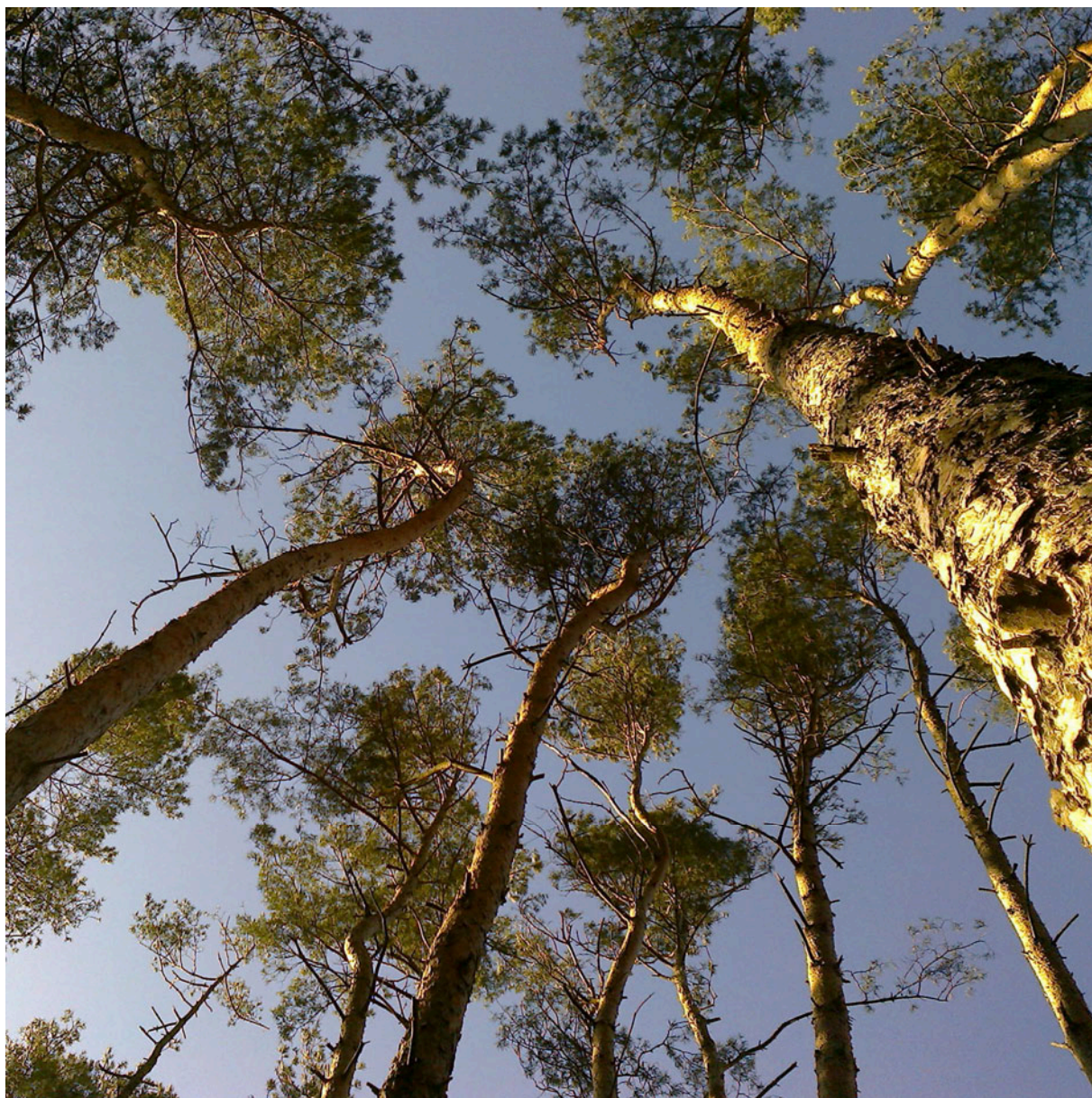
W 40 roku do góry,

A w którymś tam od ziemskiego dołu,

Zamiast: rozpacz

Powinno być: miłość.

wiersz ze zbioru „Treść gorejąca” (1936)

Max Zweit

Niemotto

Samotność —

 sam odnoś

się do siebie

zajęty wypełnianiem życia

interpretacjami ruchu powietrza

odkrywaniem związków

pustki wokół pustki wnętrza

 absolutnie poważnie

zajęty porównywaniem na niekorzyść

nabierającą na znaczeniu

nie wcześniej niż poniewczasie.

Niehaiku

Zbiera mi się na wspomnienia, młodości.
Tyle podłości, znudzenia, czekania na cud,
tyle co też w wyschniętym stawie.
Żabi skok odwołany.

Atak czkawkki

Zimne słońce przez zasieki sosen
chwyta za gardło. Staram się być miły
dla młodszych, stary numer: wiem,
że nic nie powiem.

Na zachodzie

Bez zmian, ciągła przemiana, wypatrywanie
czarnych dziur i białych plam. Ciekawość?
Raczej ćwiczenie łagodności. Zachodzi słońce,
jak się umówiliśmy — na koniec dnia,
darujmy sobie zachwyty.

Siatka Hermana

Widzisz ciemne błyski pomiędzy rzędami
kwadratów? W rzeczywistości ich tam nie ma.
W rzeczywistości masz do czynienia z iluzją.

Friedrich Nietzsche

Radosna wiedza

„Ale mimo korekty śmiechu w sumie przecież te wciąż ponawiane występy nauczycieli celu istnienia zmieniły ludzką naturę — natura ludzka zyskała jedną potrzebę więcej, mianowicie potrzebę wciąż nowych występów owych doktrynerów i doktryn «celu». Człowiek stał się stopniowo fantastycznym zwierzęciem, które musi spełniać o jeden egzystencjalny warunek więcej niż każde inne zwierzę: musi od czasu do czasu wierzyć, że wie, dlaczego istnieje, rodzaj ludzki nie może kwitnąć bez okresowych nawrotów ufności w życie! Bez wiary

w rozumność życia! I od czasu do czasu rodzaj ludzki będzie wciąż na nowo dekretował: «jest coś, z czego absolutnie nie wolno się śmiać!». A najprzezorniejszy przyjaciel ludzkości doda: «nie tylko śmiech i radosna wiedza, ale również tragizm z całą swoją wzniosłą nierozumnością należy do środków i konieczności zachowania gatunku!». — A zatem! Zatem! Zatem! Czy rozumiecie mnie, bracia moi? Pojmujecie to nowe prawo przyływu i odpływu? I dla nas przyjdzie czas!».

„Nie sposób przewidzieć, co kiedyś będzie historią. Może przeszłości wciąż jeszcze na dobre nie odkryto! Trzeba jeszcze tyle działających wstecz mocy!».

przełożyła Małgorzata Łukasiewicz
cyt. za: „ResPublica Nowa” 4/2006

12 Team dalgj

Michał Pandal

Prelekcja

„Musimy coś zrobić, co by od nas zależało, zważywszy, że dzieje się tak dużo, co nie zależy od nikogo”.

/ Stanisław Wyspiański

— Co chcesz usłyszeć, jeśli już przyjdiesz na wystąpienie, na wykład o malarstwie?

— Coś ciekawego. Ale bardziej: zobaczyć coś więcej, chodzi o zdolność postrzegania... Żeby to wzbudziło zainteresowanie. Nie suche fakty, ale ciekawostki. Coś, czego się nie widzi na pierwszy rzut oka.

Zgromadź się na placu, ty i twoje ambicje.

Swędzą blizny. Kim byłbyś bez swych wad?

Potrzebujesz ucieczki, nie w sen — w sny cudze.

I musi być też coś na bis.

BT nr 411 / cudze sny / 26.03.2022
obrazki: dast & świat & internet